

ขอข้อมูลแพทย์ผู้ให้การรักษา

เรื่องนี้เป็นกรณีเกี่ยวกับสิทธิที่จะได้รู้เรื่องการรับบริการทางการแพทย์ โดยเฉพาะปัจจุบันนิยมเสริมเพิ่มหล่อ เพิ่มสวยเหมือนได้เกิดใหม่ แต่มีผลข้างเคียงเยอะ

ผู้นำเห็นใจรายนี้คือนางนิศารัตน์ ป่วยเป็นไทรอยด์เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลรัฐแห่งหนึ่ง ด้วยการผ่าตัด หลังการรักษานางนิศารัตน์มีอาการแทรกซ้อนไม่สามารถออกเสียงได้ มีผลต่อการดำเนินชีวิต และการประกอบอาชีพอย่างมาก ปัจจุบันได้รับการรักษาแต่เส้นเสียง ระบบการออกเสียงก็ดีขึ้นหน่อยแต่ยังไม่ปกติ ยากลำบากในการสื่อสารกับผู้อื่นควรให้แพทย์ผู้รักษารับผิดชอบ แต่เมื่อติดต่อไปที่โรงพยาบาลทราบว่า นายแพทย์ท่านนั้นได้ย้ายไปทำงานที่อื่นไม่สามารถติดต่อได้อีก นางนิศารัตน์จึงมีหนังสือขอข้อมูลเกี่ยวกับ นายแพทย์ท่านนั้น เช่น จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยใด เป็นแพทย์ใช้ทุนที่ใด สถานที่ทำงานปัจจุบัน ประวัติ การอบรมเป็นแพทย์ศัลยกรรม วุฒิปับตรสถาบันใด เมื่อใด หมายเลขโทรศัพท์ ปรากฏว่าสำนักงานเลขาธิการ แพทยสภาปฏิเสธการเปิดเผยด้วยเหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล นางนิศารัตน์จึงมีหนังสืออุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ สาขาการแพทย์ฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้งหมด เป็นข้อมูลเกี่ยวเนื่องกับการประกอบวิชาชีพแพทย์ที่ต้องได้รับความเชื่อถือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้รับการรักษา ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมต้องได้รับอนุญาตเพื่อเป็นการคุ้มครองประชาชน อาจมีบางส่วนที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคล แต่การเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ และไม่รุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงวินิจฉัยให้ แพทยสภาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้นางนิศารัตน์

กรณีนี้เป็นการขอข้อมูลของแพทย์หลังจากเข้ารับการรักษาแล้ว แต่ความจริงแล้วควรขอ ตรวจสอบได้ก่อนที่จะตัดสินใจรับการรักษา โดยเฉพาะบริการด้านความงามทั้งหลาย

(ที่ พส ๒/๒๕๕๙ ส่ง มติชน และกรมส่งเสริมฯ)